Pavlin.si -> same zanimive stvari

Šola, MTB, potepanja, elektronika, foto

Višinski diagram	Manjka GPX zapis.

2 dni Gorjancev

Gorjanci+Šotor=dva dni z mularijo v divjini

Na pot smo šli Jan, Gal in moja malenkost. Na rame smo vrgli nahrbtnike. Jaz sem nosil še šotor in tri spalke. Jan in Gal pa vsak svojo malico in pijačo. Na pot smo se odpravili iz Tolstega vrha izpred domače zidanice, nekje ob štirih popoldne. Plan je bil, da smo ravno za večerjo na vrhu pri Miklavžu.

Za vzpon smo izbrali staro romarsko pot, ki pelje mimo več križev (kapelic v gozdu). Ob poti je veliko zanimivosti. Že takoj na začetku so ruševine stare s kamnom zidane cerkvice sv. Danijela. Pot pa gre ves čas po gozdu, kar se je izkazalo za veliko prednost v tej avgustovski vročini.

V tem poletju je bilo obilno deževje, ki je dodobra načelo staro romarsko pot od Danijela do Škofovke. Jan in Gal sta občudovala silno moč narave in vode.

Pot se zložno vzpenja proti makadamski cesti, ki sicer vozi “plehnate” planince na Gorjance. Pri “tazadnjem križu” smo nabrali nekaj moči in popili del zalog pijače. Od tu naprej je pot postala malo bolj strma.

Ko pot pripelje iz gozda, pridemo do križišča Škofovka, kjer gre cesta lev v Cerov log, desno v Gabrje, naravnost pa proti Krvavemu kamnu. Po cesti smo šli le nekaj 100m in potem takoj spet desno v gozd. Končno smo osvojili vrh. No ja, skoraj vrh. Do Miklavža, kamor smo se namenili je še nekaj korakov po ravnem. Ura se je nagnila že čez sedmo in utrujenost po triurni počasni hoji s spoznavanjem narave skozi gozd je bila že kar na višku. Ampak želja po postavljanju šotora je mlada planinca gnala naprej.

Poiskali smo primeren prostor, kjer je bila provizorična miza in si najprej pripravili “pošteno” večerjo.

Sledilo je postavljanje šotora in zaslužen počitek. Žal je nočni mir kalila veselica motoriziranih planincev v streljaj oddaljenem planinskem domu. če bi to vedeli, bi postavili šotor bolj v območje medveda, kjer bi zagotovo imeli svoj nočni mir.

Jutro, prebujanje… Gal je peljal veverico na sprehod, z Janom sva pripravila zajtrk.

Jutranji obrok je bil podoben večernemu, vendar to nas ni motilo. Vse, kar smo potrebovali smo imeli s sabo v nahrbtnikih. Na srečo so nam tudi mravlje pustile hrano pri miru, saj smo jo imeli spravljeno na visokem pod streho šotora.

Dopoldanski pust nazaj v dolino je bil skoraj bolj naporen kot vzpon, saj so se temperature z nižanjem nadmorske višine kar pošteno dvignile in prav kolcalo se nam je po osvežilnem hladu Gorjancev. Na koncu smo utrujeni poležali v travi in si hladili noge.

Pohod je bil zelo lepo doživetje, ki se ga radi spominjamo in večkrat načrtujemo ponovitev.

Sorodne strani:

Kratek izlet do cerkvice sv. Danijela (se ujema s pričetkom opisanega pohoda)